

40

30

146

42201

2

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 12657

~~Województwo
śląskie~~

~~1984~~

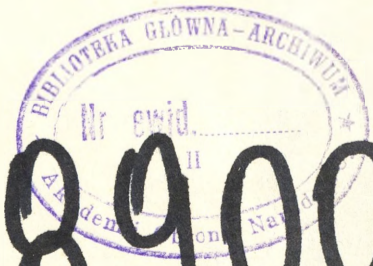
EGZ. nr 3

NIEKTÓRE WŁAŚCIWOŚCI PRZEGRUPOWANIA
DYWIZJI (DZ/DPanc) W RAMACH PRZECHODZE-
NIA WOJSK DO OPERACJI OBRONNEJ
NA OBSZARZE KRAJU

48900

Warszawa

październik

1986

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

~~Wojenny~~
~~Wojenny~~

~~1984~~

EGZ. nr 3

NIEKTÓRE WŁAŚCIWOŚCI PRZEGRUPOWANIA
DYWIZJI (DZ/DPanc) W RAMACH PRZECHODZE-
NIA WOJSK DO OPERACJI OBRONNEJ
NA OBSZARZE KRAJU

48900

JAWNE

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 54305

~~_____~~
Egz.nr. 3.

plk doc.dr hab. Stanisław KOZIEJ
plk dr Michał HUZARSKI
mjr dypl. Wiesław KRAUZ

1/P/67

NIEKTÓRE WŁAŚCIWOŚCI PRZEGRUPOWANIA DYWIZJI
/DZ, DPanc/ W RAMACH PRZECHODZENIA WOJSK DO
OPERACJI OBRONNEJ NA OBSZARZE KRAJU

/Hipoteza robocza problemu "OBRONA-1"/

WARSZAWA

PAŹDZIERNIK

1985

WSTĘP

Niniejsze opracowanie ma charakter hipotezy roboczej dotyczącej problematyki przegrupowania związków taktycznych /DZ, DPanc/ w ramach mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk na terytorium kraju. Przegrupowanie rozpatrywane jest w różnych warunkach i wariantach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej oraz pod kątem późniejszego przechodzenia do działań obronnych.

Przegrupowujące się dywizje traktowane są jako elementy ugrupowania obronnego armii ze składu frontu przechodzącego do operacji obronnej z pierwszym pasem obrony opartym na rubieży ODRY i NYSY ŁUŻYCKIEJ.

Rozważania oparto głównie na doświadczeniach z ćwiczeń frontowych. W odniesieniu do sfery pojęciowej przyjęto, że zadania wykonywane przez dywizję w ramach przegrupowania są częścią składową mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk, które to z kolei jest integralną częścią procesu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej /WSOB/.

Kryterium gotowości bojowej w sensie taktycznym stanowi możliwość opuszczania przez dywizję miejsc stałej dyslokacji w maksymalnie krótkim czasie, szybkiego przesunięcia się na wyznaczone kierunki działań i wejścia do walki oraz wykonania postawionych zadań.

Przez przegrupowanie rozumie się zmianę istniejącego rozmieszczenia sił i środków w wyniku przesunięć wojsk z jednych rejonów /rubieży/ w inne w celu stworzenia nowego ugrupowania odpowiadającego przyszłym działaniom.

Przesunięcie jest to zorganizowane przemieszczenie wojsk określonym sposobem z jednego rejonu w drugi lub z jednej rubieży na inną. Może być ono realizowane za pomocą marszów i przewozów /transport kolejowy, wodny, powietrzny i kombinowany/. Głównym

Dywizja może wykonywać przesunięcia samodzielnie
przesunięcie - przed wybuchem wojny
- w czasie działań wojennych
- w czasie przesunięcia wybuchu wojny

rozpoznanie kosmiczne
systemy rozpoznawo-uderzeniowe
uderzenia rakietowe i lotnicze
pociski inteligentne (bom prog)
desanty - tabor wsparcia
radiocentryczne

+ 3 +

sposobem przesunięć wojsk dywizji jest marsz.

1. WARUNKI PRZEGRUPOWANIA.

Potencjalny przeciwnik dysponuje całą gamą możliwości zakłócania i wzbraniania dywizji przegrupowania jeszcze w okresie zagrożenia wybuchem wojny, a głównie po jej rozpoczęciu. Oddziaływanie nieprzyjaciela wywiera bezpośredni wpływ na sposób wykonywania zadań bojowych przez dywizję w czasie przegrupowania. Należy mieć na uwadze, to, że nieprzyjaciel w zasadzie przez cały czas ma możliwość obserwowania ruchu dywizji. Pozwala na to rozpoznanie kosmiczne. Fakt, że przeciwnik może obserwować i razić wojska na całej głębokości TDW powoduje, że współczesne - a jeszcze bardziej przyszłe - przegrupowanie będące kategorią operacyjną upodabnia się coraz bardziej pod względem swych właściwości do przesunięć wojsk w skali taktycznej, gdzie walka z przeciwnikiem i przeciwdziałanie mu jest cechą immanentną, występującą stale.

Terytorium naszego kraju oddalone o 200 - 300 km od rubieży styczności z państwami NATO znajduje się w zasięgu rakiet i lotnictwa. Maszerujące kolumny muszą więc być gotowe do działania w warunkach uderzeń raketowo-jądrowych i lotniczych. Szczególnie groźne obecnie są rakiety PERSHING II i pociski manewrujące CRUISE.

Przegrupowujące się dywizje po wybuchu wojny mogą być ponadto narażone na wcześniejsze starcie z nieprzyjacielem, głównie z desantami. Według najnowszych poglądów teoretyków zachodnich nieprzyjaciel może - oprócz 3-4 BPD na rubieży ODRY - wysadzić korpus powietrzno-desantowy na wschód od WISŁY w ramach długotrwałej operacji powietrzno-desantowej. Do walki z tak znaczącymi siłami może być konieczne zaangażowanie kilku dywizji po

zianie ich zadania w toku przegrupowania.

Nieprzyjaciel sukcesywnie wprowadza coraz doskonalsze środki WRE, których użycie do masowych zakłóceń radioelektronicznych może zmniejszyć możliwości systemu łączności o ok. 50%.

Mobilizacyjne rozwinięcie sił zbrojnych - w zależności od stopnia narastania napięcia polityczno-militarnego - może odbywać się etapami, w miarę wprowadzania w wojskach kolejnych wyższych stanów gotowości bojowej lub przez jednoczesną realizację wszystkich związanych z tym czynności mobilizacyjnych w celu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej z pominięciem stanów pośrednich.

Przegrupowanie, z uwagi na czas jego wykonania, może rozpocząć się i zakończyć przed wybuchem konfliktu zbrojnego albo rozpocząć przed wybuchem wojny a zakończyć w toku jej trwania, względnie rozpocząć się i zakończyć w czasie działań wojennych.

Oczywiście najbardziej niekorzystne dla dywizji jest przegrupowanie w czasie działań wojennych. W tym wypadku dywizja będzie zmuszona realizować je w warunkach bezpośredniego oddziaływania nieprzyjaciela, przy czym najbardziej narażone na uderzenia systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i lotnictwa taktycznego będą związki taktyczne położone najbliższej zachodniej granicy państwowej.

W szczególnie złożonej sytuacji mogą znaleźć się dywizje w razie zaskakującego wybuchu wojny. Przegrupowanie może wówczas rozpocząć się bezpośrednio z miejsc stałej dyslokacji. Wojska mogą być zaskoczone również podczas ćwiczeń czy też szkolenia na poligonach i placach szkolenia w warunkach polowych. Niesprzyjająca sytuacja może wystąpić w tych związkach taktycznych, które wykonują prace na rzecz gospodarki narodowej. Muszą one najpierw być "ściągnięte" do garnizonów i dopiero po dokonaniu pewnych

czynności organizacyjnych mogą rozpocząć przegrupowanie zgodnie z otrzymanym zadaniem.

W wyniku oddziaływania nieprzyjaciela mogą powstać ^{wd}trwa-
ności w utrzymaniu nakazanych prędkości marszu, może zaistnieć
potrzeba obejścia zniszczonych obiektów drogowych, usuwania prze-
szkód spowodowanych uderzeniami nieprzyjaciela, co zwiększy
długość marszu i czas jego trwania. Największe zakłócenia,
związane często z całkowitą zmianą dotychczasowych zadań, powstaną
w razie konieczności walki z dużymi zgrupowaniami desantowymi
przeciwnika.

2. WARIANTY PRZEGRUPOWANIA DYWIZJI W PRZEWIDYWANIU PRZEJŚCIA DO DZIAŁAŃ OBRONNYCH.

Jednym z czynników wpływających na zakres przegrupowania
dywizji jest jej zadanie i miejsce w ugrupowaniu obronnym wyż-
szego szczebla.

polskiego
Rozpatrując udział frontu w strategicznej operacji obron-
nej na ZTDW można zakładać, że podstawowym wariantem będzie
przejście frontu do obrony głównymi siłami - armiami pierwszego
rzutu - do obrony zachodniej granicy PRL, przy jednoczesnym wy-
dzieleniu części sił do wzmocnienia wojsk osłonowych prowadzą-
cych bitwę graniczną na terytorium NRD.

Stąd też związki taktyczne po dokonaniu przegrupowania
mogą przechodzić do obrony w ramach operacji obronnej armii
w jej pierwszym rzucie na rubieży ODRY i NYSY ŁUŻYCKIEJ lub w
drugim rzucie /szkie 1/.

W razie przechodzenia do obrony w pierwszym rzucie armii
przegrupowanie będzie prowadzone pod kątem przyszłego organizo-
wania rejonów i pasów obronnych. Natomiast przegrupowanie do
drugiego rzutu armii nie będzie miało jednoznacznego charakteru,

gdyż dywizja po wykonaniu zadania musi być gotowa zarówno do działań obronnych, jak i do wykonania przeciwuderzenia, co dla dywizji jest działaniem zaczepnym.

Dywizja może być również wydzielona do wzmocnienia armii sojuszniczej przewidzianej do prowadzenia obronnej bitwy granicznej /szkiec 2/. Bardziej prawdopodobne będzie przejście tej dywizji do obrony w drugim rzucie armii, ze względu na konieczność przegrupowania z terytorium PRL, a więc późniejszego osiągnięcia gotowości do działań od związków taktycznych stacjonujących w NRD. Nie można jednak wykluczyć, że w razie niekorzystnego rozwoju sytuacji, zajdzie konieczność organizowania obrony w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem po dokonaniu przegrupowania.

Dywizje mogą dokonywać przegrupowań w ramach drugiego rzutu frontu. W tej sytuacji zajmowanie rejonów wyjściowo-obronnych winno być tak dokonywane, aby związki taktyczne były jednocześnie gotowe do działań obronnych i zaczepnych.

Jeden z wariantów przegrupowania dywizji wiąże się z przejściem jej do obrony wybrzeża. Dywizja może przemieszczać się w celu zajęcia obrony w pierwszym lub drugim rzucie armii wykonującej to zadanie lub w celu samodzielnego zajęcia obrony na szerokim froncie.

Kolejnym czynnikiem pozwalającym wyodrębnić różne warianty przegrupowania dywizji w ramach przechodzenia do obrony operacyjnej na obszarze kraju jest położenie /dyslokacja/ związku taktycznego w stosunku do rejonu, jaki ma zająć po przegrupowaniu.

Jednym z wariantów jest przechodzenie do obrony z rejonów stałej dyslokacji. W ćwiczeniach rozpoczynających się od mobilizacyjnego rozwinięcia wojsk przestrzegana jest zasada, aby przegrupowania ograniczać do niezbędnych potrzeb. Stąd miejsca dywizji w operacyjnym ugrupowaniu obronnym wyznaczane są w pobliżu

rejonów stałej dyslokacji jednostek. Mogą być nawet przypadki wchodzenia do rejonów i pasów obrony bezpośrednio z garnizonów bez wykonywania marszów /szkic 3/.

Dywizje stacjonujące w pobliżu rejonów i pasów obrony mogą w czasie pokoju dokładnie rozpoznać teren, głównie zaś drogi dojazdu i manewru, mogą przewidywać różne warianty systemu obrony z uwzględnieniem konkretnych warunków terenowych. Szczególnie ważna jest możliwość szybkiego wykonania zadania bojowego. Innym wariantem jest przechodzenie do obrony z rejonów alarmowych /szkic 4/. Przegrupowanie w tym wariantcie odbywać się będzie w warunkach stopniowego narastania zagrożenia wojennego. Wyjście wojsk do rejonów alarmowych pozwala na odpowiednie przygotowanie dywizji do przegrupowania zgodnie z planami wyższych szczebli dowodzenia.

Z rejonów alarmowych dywizje mogą przegrupować się bezpośrednio do rejonów i pasów obrony; zająć wcześniej rejon wyjściowy lub wykonywać na ^{wiem} dużą odległość zakończony przejściem do obrony w pierwszym bądź drugim rzucie armii.

Skadrowane związki taktyczne mogą sukcesywnie, w miarę osiągania gotowości bojowej, wyprowadzać wojska do rejonów alarmowych bądź też częściami dokonać przegrupowania i kolejno zajmować rejon i pasy obrony.

Dywizje mogą również dokonywać przegrupowania z placów ćwiczeń, poligonów i rejonów wykonywania prac na rzecz gospodarki narodowej.

Stopień trudności wykonania przegrupowania z rejonów ćwiczeń uzależniony będzie od ich oddalenia i ilości wyprowadzonego sprzętu i zaopatrzenia. Najbardziej korzystna sytuacja będzie wówczas, kiedy pod pozorem ćwiczeń osiąga się pełną gotowość do

działań. Szczególnie dywizje skadrowane mogą wcześniej osiągnąć gotowość do działań poprzez zgranie w warunkach poligonowych powołanych żołnierzy rezerwy.

Przegrupowanie z rejonów wykonywania prac na rzecz gospodarki narodowej odbywało się będzie w dwóch etapach.

Pierwszy - to powrót wojsk do garnizonów i osiągnięcie gotowości do przegrupowania. Drugi etap - to wykonanie przegrupowania i przejście do obrony. Realizowany on może być w różnych wariantach, w zależności od sytuacji i otrzymanego zadania.

3. DZIAŁANIA DYWIZJI W CZASIE PRZEGRUPOWANIA.

Dywizja w czasie przegrupowania na obszarze kraju zmuszona będzie do wykonywania różnych zadań mających na celu zapewnienie jak najszybszego zajęcia nakazanych rejonów i włączenia się w system przygotowywanej obrony. Są to przede wszystkim zadania związane z zabezpieczeniem przegrupowania, w tym zwłaszcza takie, jak obrona i ochrona przed bronią jądrową i precyzyjną, przeciwdziałanie rozpoznaniu, obrona przeciwlotnicza, walka z desantami i grupami rozpoznawczo-dywersyjnymi, zajmowanie nakazanych rejonów obrony itp.

Dywizja przegrupowująca się do obrony zachodniej i północnej granicy państwa w początkowym okresie wojny narażona będzie na uderzenia różnorodnych środków rażenia nieprzyjaciela, lotnictwa i niektórych rodzajów broni precyzyjnej. Jak najszybsze opuszczenie garnizonów może poważnie zmniejszyć skutki tych uderzeń. Każde wyjście z garnizonów do rejonów alarmowych lub bezpośrednio na drogi marszu powinno odbywać się z zachowaniem zasad maskowania. Atakowane przez lotnictwo wojska powinny zwiększyć odległości między pododdziałami, a w kolumnach między pojazdami, wydzielając do zwalczania lotnictwa skuteczne środki w ramach

ogólnego systemu obrony przeciwlotniczej.

Operacyjną bronią precyzyjną zagrożone są przede wszystkim dywizje pierwszorzutowych armii, zwłaszcza w sytuacji, gdy przeciwnik przełamie siły osłonowe i wtargnie w głąb terytorium NRD. Przegrupowujące się dywizje mogą zmniejszać skutki rażenia bronią precyzyjną przez realizację różnych zabiegów pasywnych z jednoczesnym dążeniem do utrzymania szybkiego tempa marszu. Aby go uzyskać należy tworzyć odpowiednio rozczłonkowane ugrupowanie marszowe, zachowując zwiększone odległości między pojazdami 100 - 200 m a 1 - 1,5 km między pododdziałami. Rozczłonkowywać należy ugrupowanie nie tylko w głąb, ale także wszerz. Konieczne jest do tego wydzielenie dywizji większej liczby dróg marszu $1/3 - 4/5$. Zmusi to nieprzyjaciela do maksymalnego rozproszenia pocisków, co z kolei może doprowadzić do zmniejszenia liczby rażonych wozów bojowych o 35 - 50%. Ponadto rozśrodkowanie i rozczłonkowanie kolumn powoduje, że dywizja stanowi sobą większą liczbę potencjalnych celów, co utrudnia nieprzyjacielowi wybór obiektów rażenia.

W marszu należy przeciwdziałać technicznymi środkami rozpoznania stosując odbijające promieniowania, głównie na wozach bojowych i wozach łączności dowodzenia. W miarę możliwości powinno się także stosować środki imitujące do tworzenia celów pozornych.

Dla zapewnienia żywotności i odporności wojsk należy w pełni wykorzystać ochronne i maskujące właściwości terenu, rozmieszczając poszczególne oddziały w strefach cienia radiolokacyjnego, w lasach, osiedlach, w pobliżu linii wysokiego napięcia. W miarę zbliżania się do linii styczności wojsk należy liczyć się z częściowym obojętnieniem łączności KF i UKF. W związku z tym pomocne okazać się może współdziałanie z siłami OTK zabez-

pieczającymi pokonywanie przeszkód wodnych jak i też z siłami Stref Kierowania i Kontroli Ruchu Wojsk.

Bez względu na sytuację operacyjno-taktyczną dywizja w marszu zawsze powinna być ubezpieczona. Ubezpieczenie powinno aktywnymi działaniami zapewnić ciągły ruch kolumn sił głównych, wykluczyć niespodziewany napad nieprzyjaciela, zwalczać jego elementy rozpoznawcze oraz zapewnić dogodne warunki szybkiego i sprawnego zajęcia nakazanych rejonów obrony lub warunki wejścia do walki. W celu ubezpieczenia w czasie marszu dywizja może organizować oddział wydzielony w sile pułku, który z kolei ubezpiecza się awangardą. Do osłony skrzydeł organizuje się szpice boczne, do ubezpieczenia z tyłu - szpic tylną w odległości 5 km od ogona kolumny.

Bardzo duże znaczenie dla osiągnięcia celu przegrupowania ma przyspieszenie tempa marszu. W sprzyjającej sytuacji nie należy wykluczać marszu w dzień, bowiem osiągnięcie tempa marszu tylko o 5 km^{godz} szybszego zwiększa zasięg dobowy przegrupowania o 50 - 60 km.

W niedalekiej przyszłości należy liczyć się z oddziaływaniem wojsk śmigłowcowych /powietrzno-szturmowych/ na przegrupującą się dywizję, szczególnie w strefie działań bojowych. Przewidywane sposoby działania tych wojsk /prawdopodobnie rajdy powietrzne/ umożliwiają przeciwnikowi zaskoczenie, potęgując straty przegrupujących się wojsk. Aby temu zapobiec, należy zwrócić szczególną uwagę na zdolność prowadzenia skutecznej walki przeciwśmigłowcowej.

Dywizja przeznaczona do obrony wybrzeża może dodatkowo - dla zapewnienia możliwości zajęcia nakazanych rejonów obronnych - uczestniczyć w rozbiciu desantów powietrzno-morskich. Może to być walka z dopiero lądującym desantem powietrznym lub z siłami

desantu, które już wcześniej opanowały rejony na kierunku podchodzącej dywizji. W pierwszym wypadku desant należy zwalczać już w powietrzu, niszcząc śmigłowce w zasięgu środków przeznaczonych do tego typu zadań ogniowych. Dogodnym momentem może być zawis śmigłowców do wysadzania ludzi i sprzętu. Aby nie dopuścić do zorganizowania działań desantu na ziemi po lądowaniu, należy natychmiast dążyć do okrążenia go lub blokowania. Okrążone siły desantu, zdecydowanymi uderzeniami rozcinać i niszczyć częściami we współdziałaniu z wojskami obrony wewnętrznej, OTK, WOP itp. Walkę z rozproszonym desantem przejmują w zasadzie wojska obrony wewnętrznej.

Dywizje przegrupowujące się w kierunku zachodnim mogą być zmuszone walczyć z dużymi desantami powietrznymi wysadzanymi na rubieży rzek granicznych - ODRY i NYSY ŁUŻYCKIEJ. W przewidywaniu spotkania z desantami nieprzyjaciela dywizja musi być ^uzgrupowana tak, aby mogła w każdej sytuacji podjąć z nim walkę we współdziałaniu z siłami OTK, ^{W tym z} jednostkami zmilitaryzowanymi i milicją. *(Głównie jednostkami wewnętrznymi, milicją obywatelską)*

Celem przegrupowania związków taktycznych Warszawskiego Okręgu Wojskowego może być przejście do obrony na rubieży WISŁY, w pierwszym lub drugim rzucie armii, z jednoczesną gotowością do wykonania przeciwuderzeń. W toku realizacji tego zamierzenia dywizje mogą wykonywać różne zadania podyktowane oddziaływaniem nieprzyjaciela. Głównym z nich może okazać się wzięcie udziału w walce z desantem strategicznym nieprzyjaciela w sile KPD, którego długotrwałe działania przewidywane są w obszarze WISŁY.

W walce z tak znacznymi siłami może brać udział kilka dywizji a zadania ich uzależnione będą od położenia podczas przegrupowania i rejonu działania sił nieprzyjaciela. Związki

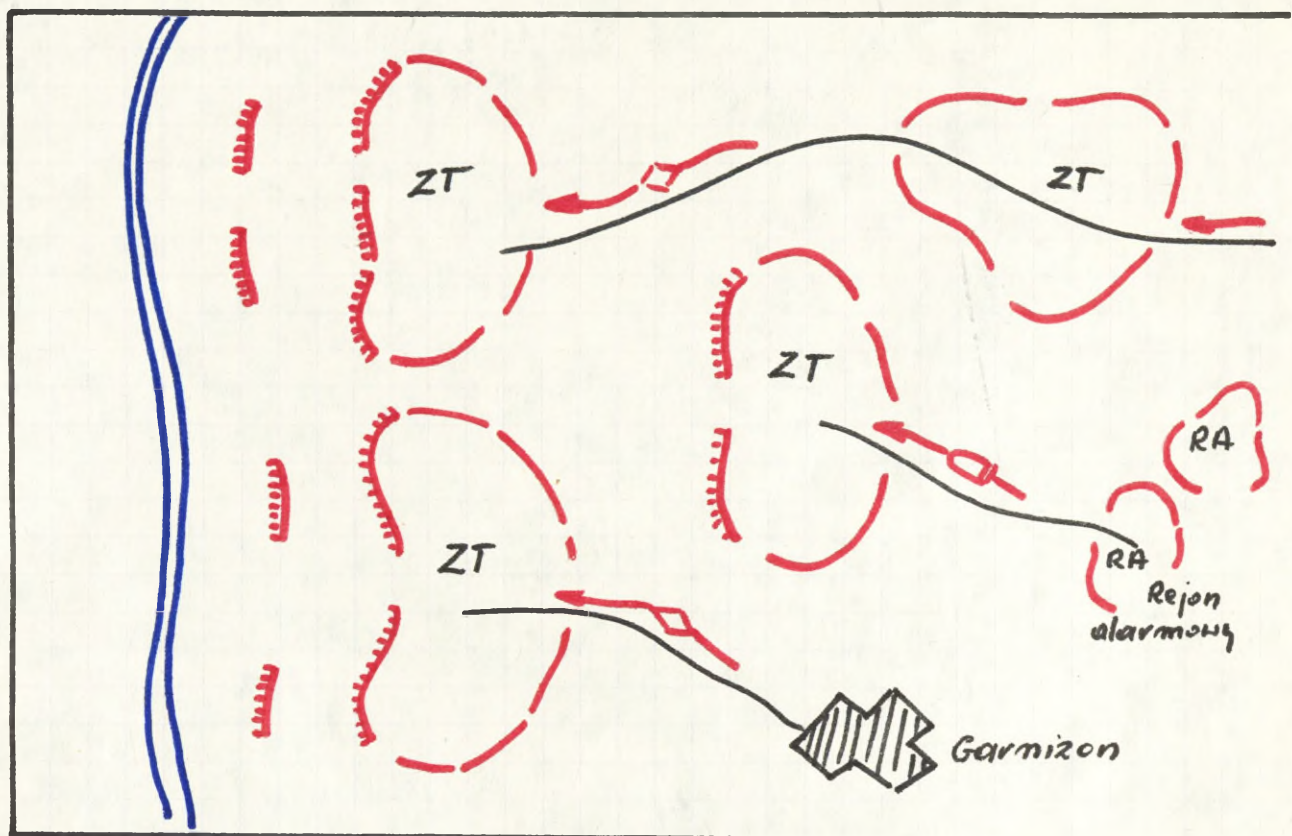
taktyczne będą musiały najprawdopodobniej wykonać szereg niekonwencjonalnych uderzeń rozcinających, szturmów powietrzno-lądowych przy jednoczesnym blokowaniu i przeczesywaniu terenu, w czym pomocne może okazać się współdziałanie z siłami obrony terytorialnej.

Kolejna grupa zadań może być związana z pokonywaniem stref zakateń, zniszczeń i pożarów, likwidacji skutków po uderzeniach broni masowego rażenia oraz po uderzeniach lotnictwa i broni precyzyjnej.

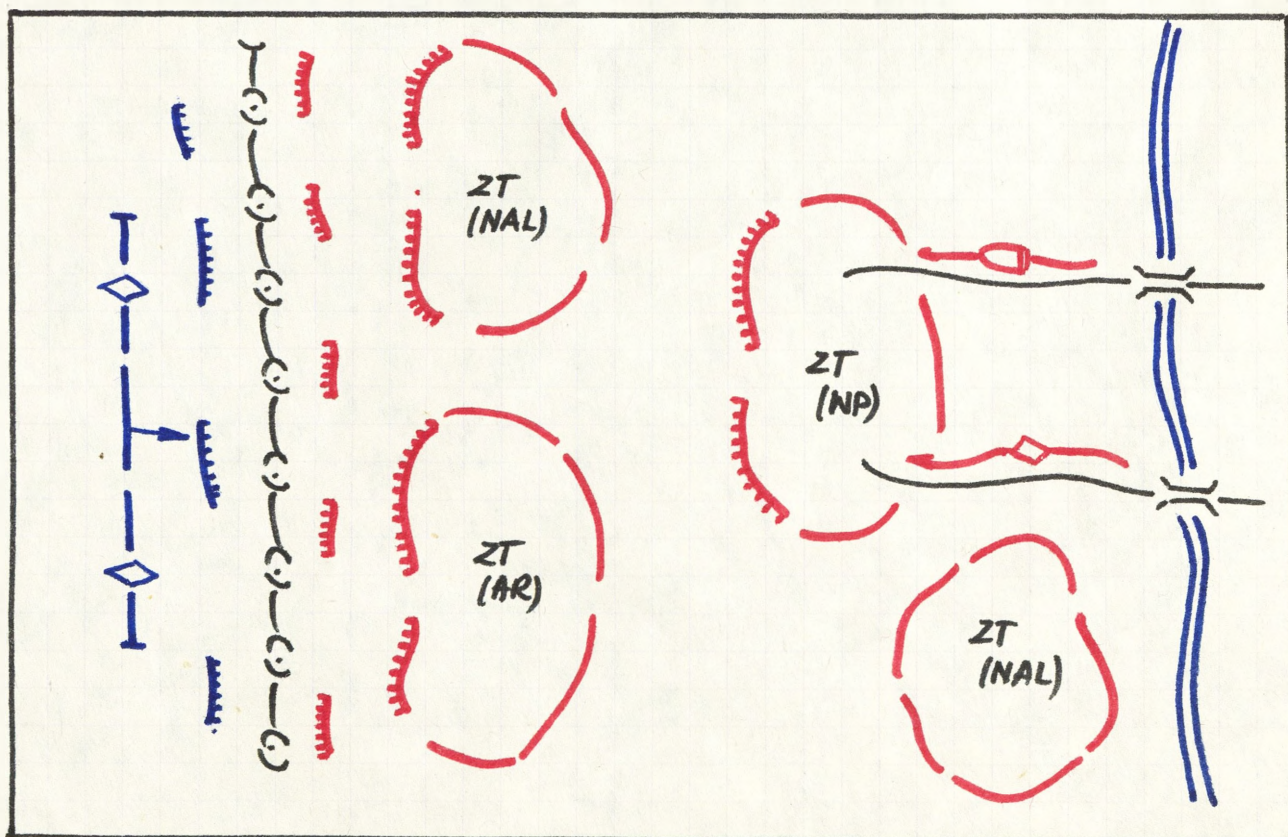
Maszerujące wojska, obiekty drogowe, głównie zabezpieczające komunikację przez WISŁĘ, mogą być w kręgu szczególnego zainteresowania grup dywersyjno-rozpoznawczych i zbrojnego podziemia. Dlatego dywizje muszą liczyć się z koniecznością wykonywania zadań związanych z rozpoznaniem tych niewielkich, lecz groźnych zgrupowań nieprzyjaciela oraz ich likwidacją.

ZAKOŃCZENIE

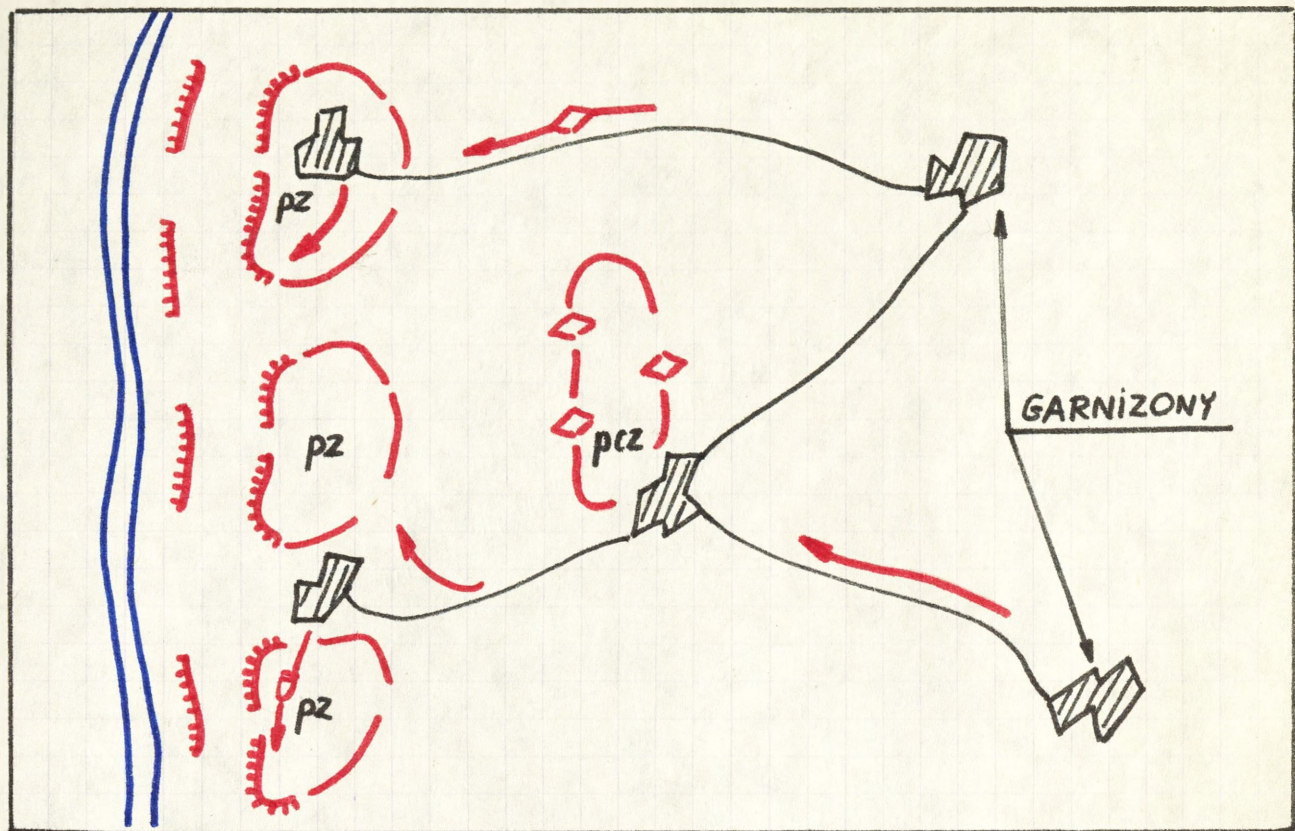
W opracowaniu niniejszym zasignalizowano jedynie najważniejsze ogólno^{faktyczne} ~~ostatnie~~ problemy, jakie staną przed przegrupowującymi się dywizjami zmechanizowanymi i pancernymi w ramach przechodzenia do operacji obronnej na obszarze kraju. W świetle możliwych warunków wskazano na różne warianty rozpoczęcia i prowadzenia przegrupowania oraz na możliwe zadania bojowe, jakie w toku tego przegrupowania będą musiały być wykonywane. W ramach rozwijania przedstawionej w tym materiale hipotezy należało będzie zwrócić szczególną uwagę na bardziej wszechstronne i pogłębione przeanalizowanie tego ostatniego problemu - tj. dotyczącego sposobów działania dywizji oraz jej oddziałów i pododdziałów podczas wykonywania poszczególnych zadań w toku przegrupowania.

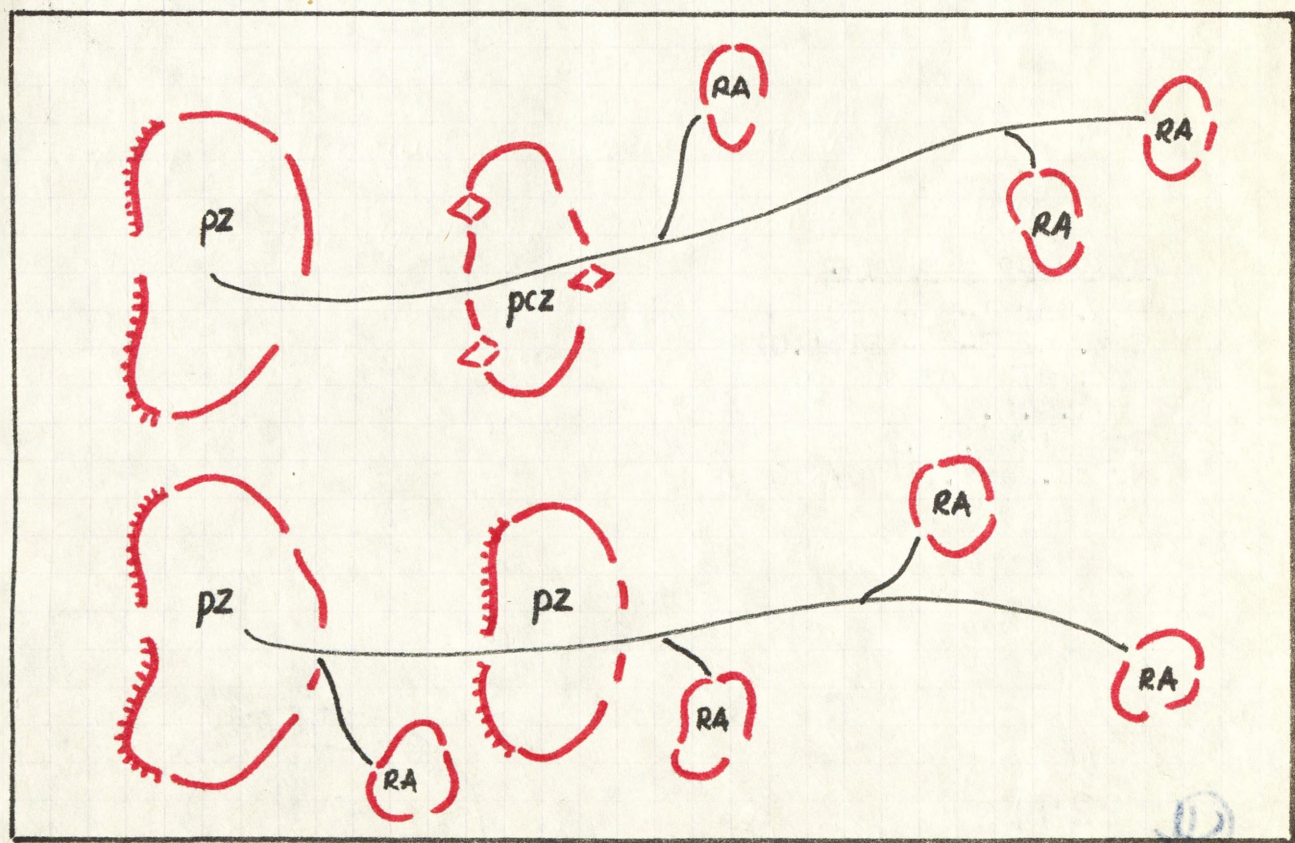
Szkic 1. Przegrupowanie związków taktycznych do pierwszego i drugiego szturmu operacyjnego ugrupowania obronnego armii.

Szkic 2. Przejście do obrony ZT po dokonaniu przegrupowania w ramach armii sojuszniczej.

Szkie 3. Przejście dywizji do obrony z garnizonów nadgranicznych

Szkie 4. Przejście do obrony ZT po przegrupowaniu z rejonów alarmowych.

Wykonano w 4 egz.

Egz. nr 1-2 - KSO

Egz. nr 3-4 - Bibl.OZS

Wyk. płk Koziej

Druk.M.L.

Dnia 1986.10.25

Nr ks.masz.Pf 70/KTO

